

Dosarul nr. 3ra-81/22
2-20056642-01-3ra-27012022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: O. Melniciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Clima. E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Baza de Transport Auto 28”,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Baza de Transport Auto 28” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale,

împotriva deciziei din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii din 14 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și emisă o nouă decizie,

c o n s t a t ă :

La data de 26 mai 2020 reclamanta Societatea pe Acțiuni „Baza de Transport Auto 28” (în continuare – S.A. „Baza de Transport Auto 28”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a menționat că, la data de 15 ianuarie 2020 unitatea de transport antrenată de S.A. „Baza de Transport Auto 28” la deservirea rutelor regulate, a fost supusă controlului fiscal, fiind întocmit actul de control nr. 1-832175 din 15 ianuarie 2020, prin care s-a constatat faptul transportării călătorilor fără înmânarea biletelor de călătorie.

Ulterior, la data de 05 februarie 2020 Direcția Generală Administrare Fiscală Centru a adoptat decizia nr. 327/118, prin care a aplicat amendă S.A. „Baza de

Transport Auto 28”, în mărime de 5000 de lei, pentru încălcarea art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal; pct. 9, 14 și 15 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006.

Nefiind de acord cu decizia nominalizată, la data de 26 februarie 2020, reclamanta S.A. „Baza de Transport Auto 28” a depus la Serviciul Fiscal de Stat contestație privind anularea deciziei nr. 327/118 din 05 februarie 2020 și a actului de control nr. 1-832175 din 15 ianuarie 2020.

Reclamanta a relevat că, la data de 26 februarie 2020 a depus contestație împotriva deciziei nr. 327/118 din 05 februarie 2020 a Direcției Generale Administrare Fiscală Centru.

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 77 din 12 martie 2020 contestația depusă de S.A. „Baza de Transport Auto 28” a fost respinsă, cu menținerea deciziei Direcției Generale Administrare Fiscală Centru nr. 327/118 din 05 februarie 2020.

Reclamanta S.A. „Baza de Transport Auto 28” a indicat că, la emiterea deciziei nr. 327/118 din 27 februarie 2019, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru a încălcat prevederile pct. 14 lit. m) și pct. 15 lit. b) din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006.

În acest context, reclamanta a făcut referire la pct. 14 lit. m) și pct. 15 lit. b) din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006, potrivit cărora, echipajul este obligat la autogări (stațiile auto), să efectueze îmbarcarea pasagerilor cu bilete, să elibereze bilet fiecărui pasager îmbarcat pe parcurs și să facă înscrierile respective în borderoul de evidență a biletelor. Echipajului i se interzice să transporte pasageri fără bilete.

Reclamanta a relatat că, din conținutul normelor juridice citate supra reiese că, subiect al raporturilor juridice reglementate este echipajul unității de transport, în speță șoferul Ion Popovici și nu agentul economic S.A. „Baza de Transport Auto 28”, în cazul reclamantei – contribuabilul.

Respectiv, reclamanta a considerat că S.A. „Baza de Transport Auto 28” nu este subiect al raporturilor juridice reglementate de pct. 14 lit. m) și pct. 15 lit. b) din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006, la care inspectorii fiscali au făcut referire în actul de control.

Făcând referire la prevederile art. 129 pct. 10) din Codul fiscal, reclamanta a menționat că S.A. „Baza de Transport Auto 28” a avut obligația de a pune la dispoziția conducătorului auto toate actele necesare pentru desfășurarea transportului, inclusiv pentru eliberarea biletelor. La bordul unității de transport se afla borderoul de evidență a biletelor și însăși biletele, care sunt de strictă evidență. În actul de control se indică că la bordul unității de transport se aflau foaia de parcurs nr. 23912103 și borderoul de evidență a biletelor nr. 8667.

Astfel, reclamanta a subliniat că, S.A. „Baza de Transport Auto 28” a întreprins toate măsurile necesare în vederea asigurării prezenței la bordul unității de transport a documentelor necesare. Însă, în cadrul examinării cazului de încălcare fiscală de către Serviciul Fiscal de Stat, aceste circumstanțe nu au fost elucidate.

Reclamanta a relevat că, S.A. „Baza de Transport Auto 28” a respectat normele pct. 16 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006.

Suplimentar, reclamanta a subliniat că, pe un caz similar există o decizie a Serviciului Fiscal de Stat, prin care contestația reclamantei S.A. „Baza de Transport Auto 28” a fost admisă.

Reclamanta a indicat că, orice act al organului fiscal urmează să fie comunicat contribuabilului, în speță S.A. „Baza de Transport Auto 28”, prin metodele indicate în art. 129¹ din Codul fiscal, or, comunicarea se consideră executată când este adusă la cunoștința reprezentanților contribuabilului.

Reclamanta a invocat că, din motiv că nu a cunoscut despre existența actului de control, a fost în imposibilitate de a înainta dezacordul la actul de control.

Făcând referire la prevederile art. 239 din Codul fiscal, reclamanta a reținut că, examinarea cazului de încălcare fiscală a fost efectuată cu încălcarea prevederilor Codului fiscal.

Totodată, reclamanta a susținut că din conținutul art. 247 din Codul fiscal rezultă că, în cadrul procedurii de examinare a încălcării fiscale, funcționarii fiscali, abilitați cu funcții de adoptare a deciziilor, sunt obligați să examineze sub toate aspectele, pentru a clarifica, dacă încălcarea a fost săvârșită și dacă persoana citată este vinovată de comiterea încălcării.

Însă, din interpretarea pct. 14 și 15 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006 și neaplicarea pct. 16 al aceluiași Regulament, reclamanta a observat că la examinarea cazului dat nu s-a urmărit scopul de a clarifica cine este subiectul stabilit prin norma legală responsabil de eliberarea tichetelor, de asemenea nu s-a stabilit exact, care erau obligațiile companiei reclamante în acest caz și în ce măsură au fost executate. Nu a fost stabilit setul de documente, care era prezent la bordul unității de transport. Totodată, nu s-a dat apreciere, prin ce acțiuni sau inacțiuni ale reclamantei s-a comis pretinsa încălcare fiscală. Procedura de control nu a fost inițiată, în conformitate cu prevederile legale.

Menționând prevederile art. 19 din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat al activității de întreprinzător, reclamanta a accentuat că, Serviciul Fiscal de Stat nu și-a motivat nici într-un fel necesitatea inițierii controlului la S.A. „Baza de Transport Auto 28”.

Reclamanta a indicat că, controlul efectuat la S.A. „Baza de Transport Auto 28” nu a fost înregistrat. De asemenea, nu a fost înregistrată nota de motivare a controlului precum și rezultatele controlului, motiv pentru care, în opinia reclamantei, controlul nu putea fi început, deoarece nu a fost înregistrat în modul stabilit de lege.

În acest context, reclamanta a susținut că procedurile stabilite în Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat al activității de întreprinzător, referitoare la înregistrarea, supravegherea și raportarea controalelor sunt obligatorii pentru Serviciul Fiscal de Stat, iar actul de control și deciziile adoptate în baza acestora sunt nule.

Prin urmare, reclamanta S.A. „Baza de Transport Auto 28” a solicitat anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 77 din 12 martie 2020 de respingere a contestației din 26 februarie 2020; anularea deciziei Direcției Generale Administrare Fiscală Centru nr. 327/118 din 05 februarie 2020; anularea actului de control fiscal al Serviciului Fiscal de Stat nr. 1-832175 din 15 ianuarie 2020.

Prin hotărârea din 14 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis acțiunea înaintată de S.A. „Baza de Transport Auto 28” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative individuale. S-a anulat decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.77 din 12 martie 2020 pe marginea contestației depuse împotriva deciziei nr. 327/118 din 05 februarie 2020. S-a anulat decizia Direcției Generale Administrare Fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat nr. 327/118 din 05 februarie 2020 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de S.A. „Baza de Transport Auto 28”. S-a anulat actul de control fiscal nr. 1-832175 din 15 ianuarie 2020, întocmit de Direcția Generală Administrare Fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comisă de S.A. „Baza de Transport Auto 28” (f.d. 93-104).

Hotărârea motivată din 14 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată Serviciului Fiscal de Stat la data de 30 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr.DS8000580305AS, anexat la actele cauzei (f.d. 107).

La data de 11 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Serviciul Fiscal de Stat a depus apel împreună cu motivarea apelului împotriva hotărârii din 14 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată depuse de S.A. „Baza de Transport Auto 28” (f.d. 108-141).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Serviciului Fiscal de Stat împotriva hotărârii din 14 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat. S-a casat hotărârea din 14 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă decizie, prin care, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „Baza de Transport Auto 28” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului de control fiscal nr. 1-832175 din 15 ianuarie 2020, deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 327/118 din 05 februarie 2020 și deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 77 din 12 martie 2020 (f.d. 175, 176-187).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a relevat că, în urma întocmirii actului de control nr. 1-832175 din 15 ianuarie 2020 și emiterea deciziei nr. 327/118 din 05 februarie 2020 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de către S.A. „Baza de Transport Auto 28”, a fost stabilită încălcarea normelor prevăzute de art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal și de pct. 9, 14 și 15 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006, prin neeliberarea biletelor de călătorie și fără

efectuarea înscrierilor respective în borderoul de evidență a biletelor, în mijlocul de transport ce aparține S.A. „Baza de Transport Auto 28”, la volanul căruia se afla șoferul angajat al companiei, care a participat la controlul operativ și a semnat actul de control fiscal.

În acest context, instanța de apel a notat că prin neeliberarea biletelor de călătorie persoana împuternicită înregistrată la agentul transportator – conducătorul auto, a admis încălcare fiscală, pentru care contribuabilul S.A. „Baza de Transport Auto 28”, a fost tras la răspundere prin aplicarea sancțiunii fiscale, având în vedere că, prin prisma art. 232 lit. a) din Codul fiscal, este tras la răspundere pentru încălcare fiscală contribuabilul persoană juridică, a cărei persoană cu funcție de răspundere a săvârșit o încălcare fiscală.

Subsidiar, instanța de apel a relevat că contrar argumentelor invocate de S.A. „Baza de Transport Auto 28” în cererea de chemare în judecată, la caz, cu certitudine s-a constatat nerespectarea obligațiilor enumerate la pct. 14 și pct. 15 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006, fapt care a generat aplicarea sancțiunii prevăzute de Codul fiscal.

Instanța de apel a menționat că, șoferul unității de transport (echipajul) este angajat legal al companiei prin contract individual de muncă, reprezentând astfel agentul transportator în relațiile cu călătorii, fapt care în consecință atrage răspunderea fiscală a acestuia pentru comiterea încălcării de către angajatul său.

În afară de aceasta, instanța de apel a indicat că, din constatările Curții Constituționale expuse în decizia nr. 108 din 07 octombrie 2019 de inadmisibilitate a sesizării nr. 164g/2019 privind excepția de neconstituționalitate ale articolelor 8 alin. (2) lit. c) și 254¹ alin. (2) din Codul fiscal, în timp ce dispozițiile articolului 8 alin. (2) lit. c) stabilesc o obligație valabilă pentru toți contribuabilii, indiferent de tipul de activitate realizat, dispozițiile articolului 254¹ alin. (2) din Codul fiscal se referă la activitatea de transport auto de persoane fără emiterea și/sau cu încălcarea regulilor de raportare a biletelor de transport. Potrivit acestei norme, subiect al încălcării fiscale este agentul transportator care, în sensul punctului 9 din Regulamentul privind transporturile auto de călători și bagaje, este persoana care prestează servicii de transport public contra plată. Curtea a indicat asupra faptului că aceste categorii de subiecte poartă răspundere juridică în mod separat, în baza normelor diferite ale Codului contravențional sau ale Codului fiscal, iar interpretarea rezonabilă a legilor exclude orice dubiu care ar putea apărea în procesul aplicării normelor contestate.

În acest context, instanța de apel a menționat că sancțiunea se aplică față de contribuabil și nu față de echipaj – șofer angajat în cadrul companiei, care nu poartă răspundere fiscală.

Instanța de apel a notat că prin caracterul inopinat al unui control fiscal se înțelege efectuarea acestuia, fără înștiințarea prealabilă a contribuabilului, care este supus controlului. În acest mod se urmărește verificarea respectării legislației fiscale, observându-se procesele economice și financiare ale entității.

Așadar, în opinia instanței de apel, lipsa conducătorului entității la momentul efectuării controlului operativ este o consecință, ce derivă din caracterul inopinat al acestui control și nu este un impediment pentru desfășurarea controlului.

Instanța de apel a reținut că în cazul efectuării controlului fiscal prin metoda verificării operative, actul de control se întocmește în prezența persoanei din cadrul entității care va semna actul respectiv și va avea obligația corespunzătoare de a comunica exemplarul actului de control, ce i-a fost înmănat către conducătorul entității.

Totodată, instanța de apel a menționat că încălcarea legislației fiscale a fost cert constatată prin actul de control fiscal, prin expunerea detaliată a faptei în raport cu norma legală încălcată și obligația ignorată de către persoana juridică supusă controlului.

Instanța de apel a invocat că, controlul a fost inițiat la toți operatorii de transport rutier, în temeiul indicațiilor Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova nr. 8 din 30 ianuarie 2019 (f.d. 48), nr. 11 din 01 februarie 2019 (f.d. 49), în baza Planului comun de activitate al Agenției Naționale Transport Auto, Inspectoratului General al Poliției și Serviciului Fiscal de Stat privind măsurile de prevenire și combatere a transportului rutier ilicit de mărfuri, colete și persoane, lichidarea gărilor clandestine, ameliorarea situației în domeniul transportului rutier pentru perioada 2018 – 2020 (f.d. 51-54).

La data de 27 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, S.A. „Baza de Transport Auto 28” a depus recurs împreună cu motivarea recursului împotriva deciziei din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii cu privire la admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depusă de S.A. „Baza de Transport Auto 28” (f.d. 192-201).

În susținerea recursului S.A. „Baza de Transport Auto 28” a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul, că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural, totodată, nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurenta S.A. „Baza de Transport Auto 28” a menționat că, instanța de apel a admis sancționarea unui subiect pentru încălcările comise de alt subiect. Or, încălcarea stabilită constituie neeliberarea biletelor, care este prevăzută la pct. 15 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006, ca obligație a echipajului unității de transport care este un subiect separat.

În susținerea concluziei, precum că echipajul este un subiect separat, recurenta a invocat prevederile pct. 13-16 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006.

Recurenta a subliniat că, S.A. „Baza de Transport Auto 28”, fiind o întreprindere de transport, nu este subiect al încălcării stabilite prin actul de control și respectiv, nu poate fi aplicată o sancțiune în privința acesteia, conform prevederilor

pct. 14-15 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006.

Recurenta a indicat că transportarea călătorilor fără bilet de călătorie, care s-a produs ca rezultat al neexecutării obligațiilor agentului economic de a pune la dispoziția echipajului blanchetele bilete și/sau borderoul de evidență a biletelor, reprezintă latură obiectivă a încălcării fiscale de natură penală, la care urmează a fi atras la răspundere fiscală agentul economic, iar pct. 16 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006, transportarea călătorilor fără bilet de călătorie, care s-a produs din omisiunea echipajului, care avea la dispoziție și blanchete de bilete și borderou de evidență a biletelor, reprezintă latura obiectivă a încălcării contravenționale, pentru care trebuie tras la răspundere echipajul unității de transport și nu agentul economic.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 06 octombrie 2021, însă date despre notificarea dispozitivului deciziei participanților la proces, la actele cauzei nu sunt.

Decizia motivată din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată S.A. „Baza de Transport Auto 28”, prin intermediul poștei electronice, la data de 29 noiembrie 2021, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f.d. 188-190).

La data de 27 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, S.A. „Baza de Transport Auto 28” a depus recurs împreună cu motivarea împotriva deciziei din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 192-201).

Astfel, recursul depus la data de 27 decembrie 2021 de către S.A. „Baza de Transport Auto 28” împotriva deciziei din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 31 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Serviciului Fiscal de Stat copia recursului depus de S.A. „Baza de Transport Auto 28”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 206).

Prin referința depusă la data de 18 februarie 2022 Serviciul Fiscal de Stat a solicitat respingerea recursului depus de S.A. „Baza de Transport Auto 28” împotriva deciziei din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 208-214).

Studiind temeiurile invocate în recursul depus de S.A. „Baza de Transport Auto 28”, în raport cu actele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [*Golder vs Regatul Unit*, §38; *Stanev vs Bulgaria (MC)*, §230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere [*Luordo vs Italia*, §85]. Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel [*Levages Prestations Services vs Franța*, §45]. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem [*Botten vs Norway*, 19 februarie 1996, *Reports 1996-1*, p. 141, § 39]. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 [*a se vedea Helmers vs Suedia*, 09 octombrie 1991, § 31, *Seria A*, nr. 212-A].

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de S.A. „Baza de Transport Auto 28”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Baza de Transport Auto 28” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan